

[Transcript] Genstart / Égly Station 16.29

Inden du lytter til i dagens genstart, skal du vide, at den handler om et selvmord.

Den aller sidste livestream er 20 minutter langt, og den kan måske kategorisere sig med selvmors bræv eller en oprørstale.

Jeg synes rigtig godt, at du er abonneret for at komme her. Jeg er ikke vokst. Jeg har vidt, at det ikke har været med at sige noget.

Hun lukker på, og så sidder hun i sin lejlighed og taler, mens hun tager mig godt på.

Og hendes kat kommer ud af en af billedet.

Og først går hun i gang med at berejde om sit liv, den by eller den forstad, som hun bor i, hvordan det er at træde rundt i den i hverdagen.

Det job hun har 20 timer mod en på et plejehjem.

Hun beskriver, hvordan hendes omgangskræs har et køligt og afmålt forhold til nærvær.

Hvordan de alle sammen er så optaget af deres online liv, at de bliver forfærdelige at høre på.

Og jo længere hun kommer ind i de her samfundsforhold, som på en eller anden måde er meget generelle,

så begynder hun også at beskrive forholdet til sine næreste relationer, der er blandt sin exkæreste.

Og at i det der kølvand på at have slået op med hinanden, så sker der noget voldeligt imellem dem, han udsætter hende for noget voldeligt, og det lægger han på Snapchat.

De sidste 5-6 minutter begynder hun at tage tøj på, og gør så parat, gør så fin, og så begynder hun at gå.

Og så er det først faktisk det, hun stiller sig på to skinnerne, at man forstår, hvad det er hun er på vej til at gøre.

Den 10. maj 2016 livestreamer en ung fransk kvinde sit selvmord.

Hun er den første, men ikke den sidste, og i de efterfølgende år tager historie om digitale krænkelser

og selvskade på de sociale medier til.

Pultiv efter forskeren sagde, hvor krænke billeder er omkring 720 kvinder er blevet lagt op på internetet uden deres aksept.

Mellem 80.000 og 150.000 danske mener og kvinder har brugt det internetet til at skade sig selv inden for det seneste år.

I en ny forestilling bliver den unge kvinde Oseans historie skrevet sammen med ordene fra andre unge,

der som hinne er vuxet op i ægli, i et Frankrig, hvor splittelsen er enorm.

Brandende barikader i Randen er det nordveste i Frankrig, og endnu en protest mod præstemmer Kongs pensionsreform.

Og hvor mange unge lever i én virkelighed, mens de drømmer sig væk til hinanden.

Det er genstart i dag. Jeg hedder Anna Ingrish.

Hvilke etiske overvejelser har du gjort om at bruge denne her virkelig unge kvindes selvmure, som afsæt for en taget af forestilling?

Min første reaktion, da nogen sagde til mig, at de syntes, at jeg skulle prøve at kigge på de her artikler omkring hende her,

var faktisk, at det havde jeg slet ikke lyst til at gå ind i, fordi jeg har oplevet en masse sensationelle artikler med photos af hende,

og sådan nogle voldsom, true crime-aktige overskrifter, som jeg egentlig ikke havde lyst til at blande mig i,

eller læse mere af, altså det der ekstremt med fokus på den bøde kvindekrop, hvilke jeg kan have tændt mig fuldstændig af.

Men da jeg så læser nogle mere dybte grundartikler, hvor den sidste tale hun holder blev refereret, så kunne jeg mærke, at jeg oplever den der tale som et råb om hjælp.

Altså ikke bare på et individuelt konkret plan, men faktisk på en helt generation i de her afkoblede europæiske forestedsvejene.

Og så kunne jeg mærke, at så synes jeg ikke, at der er et problem i etisk og lavere en forestilling, der er overordnet, handler om de ting hun snakker om.

Og jeg synes faktisk også, at vi har et problem med, at fordi et menneske gør noget psykisk sårbart, som er på Grønsmord, at så bliver alt det det menneske siger ikke valget.

Fordi det er jo bare psykisk sårbart.

Men jeg synes, der også historien viser os, at det ofte er fra de psykisk sårbare, vi skal høre sandheden, fordi der er et filter, som en psykisk sårbar måske ikke har, og derfor kan se nogle ting lidt regnere.

Annamaler er dramatiker og taterdirektør på Mungopark i Allerød.

Nu kommer de i Guleveste i det sted, man måske ikke sådan i at forestille sig.

De kommer nemlig på scenen i Allerød, i Nordsjælland.

Hun er vokset op på Armar og når hun selv skriver forestillinger, tager hun ofte udgangspunkt i virkelige begivenheder fra Europas forestiller.

Jeg er for eksempel selv vokset op i en kulturelt smeltedil,

med rigtig mange kultur og rigtig mange verdenssynser stedet på en gang.

Og i dansk kontekst har der jo været nogle bøger af ofte mandlige forfattere, som har afsløret rådenskapen i sådan nogle miljøer.

Og så har kulturgeliden læst de her bøger, og synes, det var vildt spændende.

Og al respekt til det virkelig, det har betydet rigtig, rigtig meget, med Morten Pape, for eksempel, og hele hans udlægning af det område på Armar, og han er fra.

Men jeg har haft sådan et behov for, at faktisk prøve at lave nogle forestillinger, som jeg kunne have vist til mine venner, da jeg var mellem 15 og 20,

før jeg ligesom begyndte at lave tater, selv blev en del af, at den kunne have været en del af det, og det kunne have været en del af det, før jeg ligesom begyndte at lave tater, selv blev en del af den kulturelle elite.

Men faktisk lave nogle forestillinger, der connector nogle temager på tværs af Europa.

Og historien om Ossane, franske Ossane, er lige præcis sådan en fortælling.

Det synes jeg.

Første gang Annemal så bliver opmærksom på Ossanes historie, er i 2018, da hun er kunstnerisk leder på theater Momentum.

Jeg ved jo kun det om hende, som artikler fortæller,
eller som de dele af hendes digitale liv, der er tilbage fortæller.
Men vi ved det om hende, at hun boede i et værelses lejlighed,
og hun havde lagt sort velplade hård.
Jeg tror, der var nogle extensions involveret,
men de var i hvert fald skjult godt.
Hun har mig godt på, og den sidder perfekt.
Og så er hun 19 år gammel.
Hun arbejder 20 timer om hun på pleje,
og samtidig med det så isens synes jeg,
at hun er selv som en superstjerne på de sociale medier.
Så det er altså, at menneske, der lever i spændet mellem,
noget meget lavt praktisk arbejde,
og drøm om noget større.
Hvordan isens sætter hun sig selv som en superstjerne på sociale medier?
Der er rigtig mange billeder af hende foran Hollywood-skilt, for eksempel.
Man ved ikke, har hun haft råd til at tage det at hen,
eller er det et landet fake Hollywood-skilt,
eller er det greenscreenet, eller det er ligesom ikke til at forstå.
Men der er sådan i seensættet altså selv som en kendis næsten,
som jo går igen på rigtig mange unge menneskers profiler.
Hvad sker der normalt i de videoer, hun deler på sin sociale platform?
Der sker ikke så meget.
Hun sidder og taler om emner, der optager hende,
og så laver hun med at gå op to tutorials,
som hun er meget skarpe og præcis til.
Hun dyrkede fra hvad jeg ved, og hvad jeg har læst i artikler og set og små klipp,
det er at få folk med i hendes almindelige hverdag.
Du har ikke tænkt mig at sige, hvad jeg har tænkt mig, men du kunne.
Hun streamer også tit billeder af sin kat,
og samtidig taler hun om på sin sociale media,
om autenticitet og om ægthed.
Det kan være inden for de samme to minutter,
at hun taler om noget med kattermade, noget med at gå op,
og samtidig siger, jeg har det virkelig dårligt.
Så hun er en kompleksfigur.
Hvilke betændtleder har du, så den selv, da du i starten her
går og overvejer, måske det også udvikler en forestilling,
ud fra Usandens historie?
En meget klar betændelse, jeg havde, var,
at jeg ikke ville lave en fortælling, som kun var baseret på hende.
For hun har sin historie, og den havde medierne grebet fat i.
Men det, jeg gjorde, var, at jeg listede de emner eller overskrifter,
som hun benævner meget tydeligt i sin afskedsvideo der.

[Transcript] Genstart / Égly Station 16.29

De overskrifter tog jeg med mig på et fly til ægli,
og så vejer jeg to omgange nogen uger i ægli,
og andre franske forsteder for at undersøge,
om der var andre unge, der kunne genkende sig selv,
og være med til at fylde alle de huller ud,
jeg havde i hendes historie.

Anna Malt så flyver til Paris og tager tog ud videre til ægli.
Der er bøvel med togene, så turen, der burde tage 40 minutter,
tager to en halv time.

Og da hun kommer frem, er det også indtrykket af en afsondret forsted,
der rammer hen.

Der var rigtig mange butikker, men de fleste af dem var lukket ned,
og der var et supermarked, jeg kan gengene i,
fordi jeg var tørstig lige da jeg kom,
og der kunne jeg se, at alt over 20-25 euro, det stod,
låst ind i skabe.

Så var der en politistation,
hvor der stod, at man skulle tage til politistationen i den næste by,
og den politistation kunne glæde jeg, at der stod, den var lukket.
Og så var der gymnasje, hvor der stod frihedelighedbruderskab,
en kæmpe stor bokstav, som jo er smugt.

Men samtidig så, hvis man bare tagede fem minutter med de unge,
så kunne man forstå, at der var nogle seriøse klasser,
og rejsemæssige spændinger på spil,
der gjorde, at der ikke var frihedelighed og bruderskab.

Og se Frankrig af tusindere på gaden,
de demonstrerer mod en ny pensionsreform.

I de seneste måneder, Anna,
tror jeg også, at du har fuldt med i de her meget voldsom demonstrationer
og oprører, der er i Frankrig.

Den splittelse og klassekam, som vi nu ser igen,
går på gaderne.

Mærker man den en by, som ikke lige?

Ja, men jeg vil sige primært hos de lidt ældre generationer.

Det er folk, der er i jobs.

Det er i høj grad også pensionister,
som har fået fucket med deres ældreform,
som ikke vil finde sig mere.

Altså hvor jeg oplever den generation,
som OSEAN, og mange af de unge kvinder,
jeg snakker med var en del af,
det er sådan en mere mainstreamet popgeneration,
som bruger det mest af deres tid på hver online.

Så den utilfredshed mærker man,

[Transcript] Genstart / Égly Station 16.29

men med nydlød mod den hos den her generation,
som OSEAN er en del af,
handler nok snarere om at flygte fra den virkelighed,
end at gøre oprør mod den.
Der skal en viss storby venstre orienteret til stede,
i et menneske, for at det er 19 år,
at gå med i en de gule veste demonstration.
Anna Malzer sætter sig foran et gymnasje i Eglid,
og falder i snak med flere af byens unge.
Jeg var så endte med, at jeg havde simpelthen så mange papirer full,
på dårligt engelsk, om hvordan det var at bo her.
Selvom den indelige forestilling tager afsæt i OSEAN's historie,
så er det de unge menneskers ord og betragninger,
der fylder manuskriptet op.
Blandt andet ordene fra en ung kog,
der hver dag pæntler ind til pris.
Han hedder Aquame, og han er afrofransk,
og jeg bør ham om at prøve at forklare mig tognettet,
altså hvordan det hænger sammen,
og hvordan det er at være pæntler.
Altså et meget kedeligt spørgsmål.
Da jeg var lille dig, bespurt jeg altid min far.
Far?
Hvorfor tager du så lang tid at komme rundt med tog?
Og så lægger han ligesom sin hånd på bordet,
og så laver han en metaphor som en til en
og kommer med i forestillingen,
hvor han forklager, at Paris er et bankne hjerte.
Lilleska!
Hvis Frankrig var en menneskekrop,
så ville Paris være hjertet.
Forstår du?
Og rundt om det, så er der en masse forskellige blodere,
der går til det hjerte.
Og fra hjertet går der en hovedpulsor.
Med Danrej så blodet op til hovedet,
ned til fødderne, ude i hænderne.
Og der er også nogle helt ydersmå blodkar.
Hvis man sker noget med den der hovedpulsor,
så gør nogen noget ved det.
Og hvis de der blodkar de kalker til,
så er det lige meget at fikke stemme,
fordi det har ikke betydning for, om hjertet slår.
Men det har det jo om 40-50 år.

Og densen ekstremt klare og poetiske kropslige måde,
han forklager, hvordan den by, han bor i, er afkopplet.
Helt systemisk.

Det kom direkte med,
at der har jo værken noget med at være ung kvind,
og gøre i den her forested eller noget med,
hvordan der gør.

Men det sætter tydeligt ord på noget af det,
som hun overflades, siger Galing.

Men de helt små blodår,
der påvirker de helt små blodkar.

Hvis de kalker til,
og det gør de åbenbart let og lidt hurtigt,
så gør jeg jo noget ved det.

For det betyder ikke noget for, om hjertet slår.

Vores by er et af de helt små blodkar.

Forstår du det?

Du får også lavet en tatuvering, mens du er i eklig.

Hvorfor får du lavet den tatuvering?

Jamen, for det første havde hun en masse tatuveringer,
og hun taler meget kærligt og hjerteligt om processen med at få dem.

Og så kommer jeg dernede og kan se,
at stortidt alle unge har virkelig mange tatuveringer.

De ser meget personlig ud, de her tatuveringer.

Så jeg tænker mig, at jeg kan ikke begynde at spørge en tatuverer
om alt muligt uden at give ham nogle penge,
altså for den tid, vi bruger sammen.

Så jeg vælger at få en kæmpestor kulibrer på min venstre overarm.

Og bruger sig den tid på at snakke med ham om,
hvorfor han tror folk bliver tatuveret i det her område.

Og så siger han igen en struttal, crystalklar samfundsanalysering,
som er, at folk føler sig opmaccineret,

og folk føler sig som udulige kroppe, der er placeret herude.

Og når man føler sig så anonymiseret, så bliver man nødt
at finde en måde at individualisere sin krop på igen.

Og der bruger man tatuveringerne.

Du taler også med flere forskellige unge kvinder,
mens du er i ægli.

Hvad spørger du dem om?

Først spørger dem om deres fremtidstrømme i forhold til parforhold.

Og de fleste siger, hvis de skal gøre det kort,
at de drømmer om at få en mand med et lovligt arbejde,
og som de kan få nogle børn med,
og få et fedt hus sammen med.

Altså sådan en 50-ak, de romantisk drømmer med,
ikke det skabet, sagt dagen 17-18 år i.
Og så siger de også samtidig,
men hvis det ikke lykkes, så tror jeg, at jeg vil gerne være rapstjerne.
Altså den der totale udspændthed mellem
en sådan ålskole, familiedrøm,
og samtidig nogle meget høje forventninger til sig selv som individ.
Og jeg tror, det er ret ekstremt faktisk følelsesmæssigt,
at leve mellem de to poler og forventninger til sig selv.
Hvad med dig selv, Anna?
Kan du egentlig genkende noget af dig selv i hos Anden,
og de her unge menneskers liv?
Men altså, fra min egen ungdom,
jeg kommer selv fra et hjem i et almindet boligbyggeri
med rigtig mange forskellige kulturer til stede,
og dermed også nogle blikke på ægteskab, for eksempel.
Altså det at være gift og have en mand, der er dig.
Altså f.eks. jeg kendte godt min far,
og så ham en gang i medlem, og det var ret vidunderligt.
Men han var ikke en kærnered del af min hverdag,
min mor var enelig mor passede mig selv, grundlæggende.
Og jeg har altid haft en kærnefamilie-drym.
Så mange af mine kulturelle venner, jeg har fået senere hen,
har synes var gammeldags- og antifeministisk.
Men jeg tror bare, at hvis man hungerer efter stabilitet,
særligt i forhold til den mand, der er en del af familien,
så er det det, man drømmer om, og det kan jeg godt forstå.
Det kom ikke som et kæmpe sjok for mig.
Centralt i historien om Ossanen er forholdet til ægtskærsten.
En ung mand, et par år ældre end hende, som hun efter noget tid bryder med.
Og så har de så mange ung mennesker har en komplekst forhold efterfølgende,
hvor de skænses, har sexer, udfordrer hinands grænser,
og så er jeg til sidst så med hendes ord,
skærer der en voldelig hendelse mellem dem,
hvor han gør hende undt og lægger det ud på Snapchat.
Ved vi noget om, hvad det er for en hendelse hun har været udsat for?
Jeg kunne ikke finde noget konkret svar,
og jeg havde heller ikke lyst til at hente det i at grave ned hendes historie.
Så jeg valgte at prøve at hente forklaringen eller uddybningen hos en masse levende kvinder.
Den ender med at være sådan, at det er det her par,
der har en uforløst følelsesrelation,
som imens de var sammen og også lidt efter,
har brug for at filme hinanden, imens de har sex,
som en helt naturlig del af de unges måde,

og blive forspillet på, for eksempel.

Så det var nogle historier, jeg fik, hvor der er følt jammer gammel.

Men prøv nu, at der ikke er nogen, der ser mere.

Vi filmer der selv, der skal være autentisk.

Unge som med samtykket sender video frem og tilbage til hinanden,

og bruger det som en del af deres sexliv, simpelthen.

Og når man så bliver uvender, og når det så bliver svært,

så er der ikke så langt hen til, at den ene bliver fuld,

og havngænge, og liker noget af det på nettet.

Og det er den historie, jeg har været at bruge som den voldelige hendelse.

Den virkelig voldelige hendelse, som vi altså ikke kender særlig meget til,

spiller en afgørende rolle den dag, hos anden, tager sit eget liv.

Nået, hun forbereder sine følge op på.

Hun vælger i hvert fald at opbygge en suspens frem mod hendes selvmord,

hvor hun siger, kl. 69 og 20, at vi har gør noget meget chokerende,

og man skal gøre noget chokerende for at blive hørt.

Jeg har holdt alt det her snak om hendes ydre og indre liv,

men så frem mod, lige inden hun går ned mod tåget,

men så kommer afsløringen, som er, at den her voldelige hendelse er blevet begået mod hende,

og hun ikke kan gøre noget chokerende, og hun kan ikke gøre noget chokerende,

men så kommer afsløringen, som er, at den her voldelige hendelse er blevet begået mod hende,

og hun ikke kan tilgive ham for det, og hun ikke kan gå tilbage derfra.

Hun vil sige det højt for at alle forstår, hvordan han har gjort hende.

Så man kan jo kun tolke på det her, men jeg tolker i hvert fald,

at det er et samme surium af herren, og behov for at sige højt,

at det her må ikke ske for kvinder, for dig er en voldsom konsekvens,

og det er som om det virker på en, som om ingen har forstået den konsekvens, hun lever med,

og for at understrejte dem, gør hun det her.

Åse Anne filmer sig selv, da hun forlader sin lejlighed,

og bevæger sig ned på togstationen, i eklig.

I videoen ser man et tog i det fjerne, inden telefonen går i sort,

og det sidste man opfanger er en ambulance redder, der samler telefonen op og slukker den.

Nu har du arbejdet med Åse Anne's historie, og den her generation er unge.

Hvad tænker du om Åse Anne's vælg?

Det er jeg meget tragisk, men efter det tænker jeg, at jeg synes, det er et symptom på en generation,

hvor der er et oprør som ulmer, et behov for at tænke, at jeg skal være anderledes,

et behov for at blive set og hørt, som hun også siger for sit budskab hørt,

og så er der de sociale medier, som bliver en mikrofon, man kan holde op,

men hvis man skal sige noget i den mikrofon, og folk skal høre det,

så er man nødt til at gøre noget charkerende samtidig.

Og der er mange bud på det. Det kan være at tage en isterning ned i sin underbuks,

og det er ikke særlig farligt, men det kan også være at begå selvmord.

Og jeg er selv usikker på om nogle af de online selvmord, der er blevet begået.

Hvad er blevet begået, hvis der ikke havde været en online kanal,

og sige noget på inden.

Fra hvad jeg ved, har læst om, har hørt om, så har selvmord jo historisk været noget meget, meget ensomt,

og noget, man gjorde over i de hjørne skamfuldt næsten.

Og det er jo noget fuldstændig andet end at begå selvmord på det mest offentlige sted, du overhoved kan.

Så jeg oplever, at det har noget at gøre med behovet for at blive hørt,

og at selvmordet har et element af, at jeg bruger det til at understreje min poængte i sig.

Samtidig med, at når man lever med de sociale medier, altså 8-12 timer om dagen,

så tror jeg også, at det kan fuck med din ide om, hvad der er virkelig og hvad der ikke er virkelig.

Jeg siger ikke, at hun ikke har vist, at nu vil hun dø af, der kommer tog, selvfølgelig har hun vist det.

Men jeg tror, at der er et element af virkelighed og løgn og konsekvenser fysisk, der flyder sammen for nogle unge mennesker.

Og derfor er det måske også, hvad der svarer på deres børn nu.

Men mener du, at det er den digitale virkelighed eller den virkelige virkelighed?

Der er det største problem.

Jeg tror, at en falderet trøstesløs, fremtidsløs, virkelig virkelighed,

krydret med en digital virkelighed, hvor alt er muligt, er en meget farlig kumpi.

Siden Anna Malzer sat sin forstilling op første gang i 2019, er historierne om unges grænsoverskredne liv på nettet væltet frem.

For fire år siden, da den havde premiæret, så var det noget meget ekstremt, vi satte på scenen, som lå langt fra folks virkelighed.

Nu også i dansk konsekvenser virker det som om, at den rammer mere anmengyldigt.

Mellem 80.000 og 150.000 danske mener og kvinder, har brugt det internetet til at skade sig selv inden for det seneste år.

Centralt i forstillingen står stadig i det kommentarspor, der udfoldede sig under Oceane's Livestream den dag, hun tog sit eget liv.

Hvad er det folk skriver i det kommentarspor?

Det svinger fra noget meget, misstroisk, hvor folk tænker, at det kommer hun ikke til, det er bare for sjov.

Til at der er nogen, der bliver bekymret i lokalområdet, der prøver at finde ud af, hvor hun er.

Til folk, der prøver at give hende gode råd.

Til meget, meget hæftige kommentarer, som drebt sig selv, gør det nu bare.

Kan du læse nogle af de kommentarer, folk skrev?

Det er en blanding af hun anluder.

Hun vil gå selvmåre bare vent og se.

Dreb dig selv.

Hun vil skrevede sig selv.

Hvor er du egentlig?

Stop hen, hun vil gå selvmåre.

Det her ender dårligt.

Jeg tror, vi er springe.

Gør det ikke.

Hun er en alien.

[Transcript] Genstart / Égly Station 16.29

Hun skrammer mig.

Kan I se pladseringen?

Verdens glans begynder man ensom kvindes skrøblighed.

Og så hen mod slutningen, så er det virvare af mennesker, der prøver at finde ud af, om det er sket eller ej.

Indtil, at man til sidst forstår, at det er det.

Synes du også, at de her kommentarer og kommentarsporer til den livestream afslører noget om os?

Jeg synes, det afslører, at vi har enormt svært ved at ske ældrene mellem virkelighed og fiktion eller virkelighed og digitale senesættelse.

Fordi i halvdelen slet ikke tror på, at det vil finde en sted.

Så synes jeg også, det afslører en ekstrem voldelig kølighed i forhold til relationer imellem mennesker.

Og jeg er sikker på, at havet de her mennesker, der kommenterer stået på togstationen, så alle de voldsomt ting, der bliver sagt, dreb dig selv.

Din luder, det fortjener du. Det var ikke noget råbt ned mod skinnerne.

Så jeg synes, det afslører et kommunikationsfyldtere, vi taler igennem meget af tiden, som gør os ekstremt ro og umensklig.

Og det tror jeg, kan have noget at gøre med, at det for hende og for andre kan komme så langt ud.

Anna, tusind tak for besøget dag.

Selv tak.

Hvis du er i krise eller har tanker om selvmord, så husk, at du kan ringe til livslignen på telefon 80-201-201.

Med det slutter dagens genstart. Den er satammen af Emma Albeck Høj, Liene Fabrisius og Søren Albeck.

Jeg hedder Anna Ingris.

Gå på opdaleset i alle deres podcast og radioprogrammer.

I appen, det er Lyd.